VÍVÓMAGAZIN

En garde.

I. évfolyam 4. szám 2014. június 26.

SZILÁGYI ÁRON BETEGLÁTOGATÓBAN PLANK MÁTÉNÁL

Tokyo Girls
exkluzív interjú

GEDŐVÁRIRA emlékezünk

Vívókiállítás Esztergomban

VERSENYEREDMÉNYEK

Fotó: Kreiss Gábor

Magyar Vívó Szövetség

Kettős ünnep!

Száz éves a Magyar Vívó Szövetség és ötven évvel ezelőtt nyert olimpiai aranyérmet Esztergom város legismertebb vívója Pézsa Tibor. Talán ez adta az ötletet, hogy az Esztergomi Vármúzeum kiállításban mutassa be a hazai vívás történetét. A kiállított tárgyak tekintélyes része annak a Németh Árpádnak a gyűjteményéből származik, akinek állandó rovata van Vívómagazinunkban, egy-egy érdekes relikviát ismertet rendszeresen olvasóinkkal. Őszintén bevalljuk, hogy lakásában (szobájában, konyhájában, spájzában) sem mutat rosszul gyűjteménye, de ez a múzeumi tér valahogy méltóbb környezetnek tűnik. Különösen úgy, hogy a kiállítás megnyitója fiatalok „éles” vívásával kezdődött, képünkön az egyik asszót maga Polgár Pál, vívószövetségünk főtitkára vezette le.

A műsor után az érdeklődők megtekintették a Németh Árpád és a Sportmúzeum anyagából rendezett kiállítást.

Képünkön (mert ha már évforduló) az 50 évvel ezelőtti olimpiai bajnok Sákovicsné Dömölky Lidiának mutatja egyedülálló gyűjteményét.

A kis háziverseny döntőinek érmeit Szabó Bence, a Magyar Olimpiai Bizottság főtitkára akasztotta a gyerekek nyakába.

Németh Árpád házi múzeuma

Az eddigiekben láthattuk – akit egyáltalán érdekelt –, hogy az arc, a fül, a fejtető már védve volt a tőr fejvédőknél, de ahogy egyre atlétikusabbá vált a vívás, még mindig volt egy veszélyeztetett hely, főleg a férfiaknál (ádámcsutka), a torok, így megjelent a szakáll.

Először ugyan abból a drótháló́ból készítették, mint az arcot védő rostélyt, de mivel ez merev, kellemetlen viselet volt, lecserélték finom puha bőrre.

Egy baleset margójára

Plank Máté lábadozóban

Pár héttel ezelőtt ijesztő baleset történt egy korosztályos versenyen a Király utcában. Eltörött egy penge, ráadásul hosszában, ami feltehetően anyaghibára utal, az ilyen törés ugyanis nagyon-nagyon ritka. A fegyver átszúrta a másik gyerek combját, fontos ereket sértve. Szemtanúk szerint rettenetes volt a látvány, szerencsére a szülők között a verseny helyszínén három gyakorló és egy korábbi mentőorvos is tartózkodott, akik szakszerűen ellátták a sérültet, hivatalos szakkifejezéssel élve: stabilizálni tudták állapotát, amíg ki nem ért a mentő.

Ennyi történt. A sors különös iróniája, hogy néhány héttel korábban kaptuk kézhez azt a rendeletet, ami orvosi szemszögből megszigorította a versenyzést, hogy ezentúl valamennyi indulónak sportorvosi engedéllyel kell rendelkeznie, megszüntették a korábbi „saját felelősségemre" indulok gyakorlatot.

A baleset után akadt, aki egyből tollat ragadott, és kemény szavakkal bírálta a morgolódó vívótársadalmat, hogy lám, nincs kedvetek sportorvoshoz járni, pedig íme (a balesetre utalva) ennyire veszélyes ez a sportág, és még azt is javasolta, hogy ezentúl minden versenyre szakvizsgával rendelkező sebészt szerződtessenek. A helyszínen infúziós eszközök és folyadékok álljanak rendelkezésre, valamint legyen a vívócsarnokban defibrillátor, hogyha valakit ne adj Isten újra kellene éleszteni…

A defibrillátorral kapcsolatban annyit azért megjegyeznék, hogy bár tényleg jó lenne néhányat beszerezni, egy-két jólszituált nyugati kisváros utcáin is találunk belőlük párat, idehaza valahogy nem telik rá, még a veterán versenyeken sincsenek kéznél ilyen készülékek, pedig ott előfordulhat, hogy még annak is igénye lenne rá, aki el se indul a versenyen.

Az infúziókról viszont a Puskin mozi feletti OSC jut eszembe, ahol a legendák szerint a párbajok hőskorszakában mindenféle sebészeti eszközt pakoltak ki a bejárathoz, hogy elriasszák a kötekedőket.

Jobb félni, mint megijedni, de jól tudjuk, ha az edző betartja és betartatja a biztonsági előírásokat, mérhetetlenül lecsökkenhet a veszély.

De csak lecsökkenhet, meg nem szűnik!

Az 1982-es római világbajnokságon például egy kettétört penge áttörte az orosz versenyző sisakját, és halálosan megsebesítette. (A jelen levő orvosok, infúzióikkal egyetemben tehetetlenek voltak.) Azóta természetesen megerősítették a rostélyt, javítottak a penge minőségén, de mint a pár héttel ezelőtti esetből is láthatjuk, sohasem lehetünk biztosak.

Ugyan egy a százmillióhoz, hogy újra előforduljon egy Matthias Behr – Vlagyimir Szmirnov tragédia, de fel kell készülnünk rá, hogy bármely pillanatban megeshet velünk. Ellenőrizzük tehát asszó előtt a fegyverünket, ne lustálkodjunk, vegyük fel melegben is a zoknit, a vívónadrágot, hónaljvédőt, ellenőrizzük a plasztront, kapcsoljuk be a nyakunknál a tépőzárat, és figyelmeztessük erre ellenfelünket is.

A túlzásba vitt védelem viszont értelmetlen, csak elveszi az ember kedvét a játéktól. Ödön von Horváthnak, az ismert drámaírónak halálát például egy leszakadó faág okozta a párizsi Champs-Élysées-n, ezek után sétáljunk talán bukósisakban a világ legelegánsabb utcáján?

Kevesen tudják, hogy a pálmafáról lezuhanó nehéz kókuszdiók évente mintegy másfélszáz embert ütnek agyon. A cápatámadásokhoz képest ez tizenötször több halálos áldozat. Ez ellen mit tegyünk?

A színész sem tud védekezni, pedig rendelet van rá, hogy „lengő teher alatt tilos sisak nélkül" tartózkodni. Márpedig a színpadon odafent lógnak a díszletek. Elég furán néznének ki a Macskák című musical énekesei motoros bandának beöltözve. El kell fogadnunk a minimális veszélyt! Az igazi győzelem, épp a bennünk levő félelem legyőzése. Ez teszi széppé a világot, ahogyan a váratlan bajokat, problémákat kezeljük.

A baleset, mentők, kórház történetben megható folytatásként olvashattuk, hogy a versenyen győztes MTK-s fiú, Rajkai Boldizsár, másnap felkereste a sérült, vasasos Plank Mátét a kórházban, hogy fájdalomdíjul felajánlja neki aranyérmét.

„Az érmet először el sem akarta fogadni, de mondtam neki, hogy ez csak kölcsönérem. Jövőre, amikor megnyeri a serdülőt, várom vissza."

Szép volt fiúk!

(selmeczi)

Beteglátogatóban Csampa Zsolt, az MVSZ elnöke

Szász Emese is beugrott egy biztató puszira

Tokyo Girls

Kell egy csapat!

Fél évszázados évfordulóját ünnepeljük a magyar női tőrcsapat és Rejtő Ildikó tokiói olimpiai győzelmének. Szerkesztőségünk felkereste a bajnokokat, akik rendszeresen összejárnak, főzőcskéznek, emlékeznek a régi szép időkre. Most Sákovicsné Dömölki Lidia lakásán gyújtották meg a gyertyát az ünnepi tortán.

Sákovicsné Dömölky Lidia: Kint voltunk a veterán Európa-bajnokságon, és tátottuk a szánkat, milyen strammok ezek az öregek – hát, viszonylag öregek *(nevetés)*.

Rejtő Ildikó: Szentkirályi fantasztikusan vívott. Élmény volt. Az olaszok ellen négynégy volt az állás, a döntőbe jutásért vívtak. És a három utolsó asszója a Dokinak volt. Na, mondom, itt már vége, de 5:3-ra nyert. Olyan tusokat adott, annyira küzdött, örömkönnyeket sírtunk.

Vívómagazin: Szilágyi Áronnal beszélgettünk egy könyv kapcsán, ő mondta, szokta nézni Kamutit, ahogy iskolázik, tátott szájjal nézi a technikáját.

SDL: Mert minket még megtanítottak a konzervatív szabályos technikára, és ha az ember egyszer megtanulta, hál'Istennek az megmarad. Van egy francia vívónő, De Maille, hetvenen felül, mindhárom fegyvernemben indul a veterán versenyeken. Lehet, hogyha férfi tőrben is indulna, őket is megverné.

VM: Nálunk együtt vívunk fiúk és lányok, de hiába vannak a fiúk a végén sokkal előrébb, mert például hosszabb a kezük, a lányoknak sokkal jobb emiatt, észnél kell lenniük…

SDL: …jobban kell strapálniuk magukat. Mi is sokat edzettünk annak idején fiúkkal…

RI: …Kamutit megvertem Tokio előtt, jó formában voltam.

SDL: Az ötvenéves évfordulóra, úgy néz ki, elvisznek minket Tokióba, az összes, az olimpián eredményes sportolót.

RI: Mi el szoktunk menni egymás olimpiájára. Én nem versenyeztem '56-ban, de kivittek, Rómába kijött a Bóbis Ildi, aki '68-ban indult. Lidivel '52-ben is kint voltunk Helsinkiben.

'56-ban ki volt kint?

RI: A Lidi, meg a Nyáry Magda.

Marosi Paula: Csapat nem volt kint, nem is volt még női csapat az olimpián, '60-ban volt először.

Úgy kezdték a sportot, hogy olimpiai bajnokok szerettek volna lenni?

MP: Én azért kezdtem el, mert ott laktunk a Semmelweis utca 2-ben, és ott volt az OSC vívóterme. A bátyám vívott először, utána rá két évre mondtam, hogy hát, nekem is kellene valamit csinálni, és lementem én is, és elkezdtem.

MP: Az ember csinálta, és nagyon szerette, emlékszel, mennyit falaztunk…

SDL: Imádtuk!

MP: Az a falazás, hogy egyikünk odaáll a falhoz, a másik meg támad.

SDL: Ott éltünk a vívóteremben, és ha öt perccel több iskolát kapott az egyikünk, már féltékenyek voltunk.

VM: És miért nem a Honvédban, az ott volt mellette?

MP: Utána átmentem a Honvédba – amikor én elkezdtem, még nem volt Honvéd, utána jó pár évre alakult meg…

SDL:…az jó volt, hogy át lehetett menni asszózni…

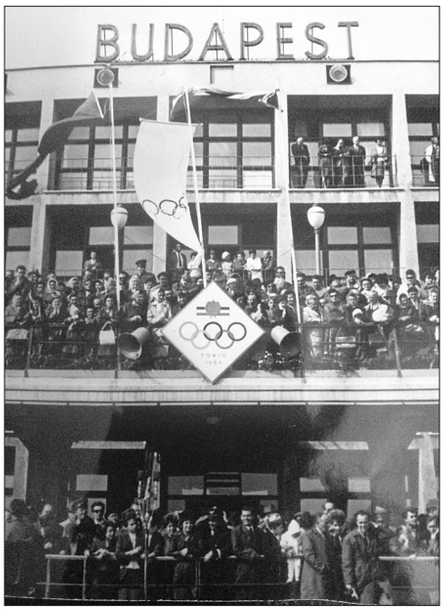

MP: …utána kerültem a Dózsába.

SDL: Katalin meg Hódmezővásárhelyről jött fel az OSC-be.

MP: Kati végig ott is voltál az OSC-ben?

SDL: És Szabó Laci bácsi volt végig a mestered.

MP: Nem tudom, te kinél kezdtél…

SDL: …én a Ganzmann Feri bácsinál *(egyszerre mondják)* ott az OSC-ben…

MP: …volt MEFESZ is…

Juhász Katalin: …'56-ban már Haladás volt…

SDL:…most meg ott van ebek harmincadjára. Ildikó, te a Dózsában kezdtél?

RI: Nem, az Elektromosban. Úgy kezdődött, hogy a Nyáry Magda volt a testnevelő tanárnőm a nyolcadik kerületi Vajda Péter utcai iskolában, nyolcadikban volt egy orvosi vizsgálat, ahol megállapítottak egy hátgerinc-ferdülést, és édesanyám panaszkodott a Nyáry Magdának, ő javasolta, hogy kezdjek el vívni. Éppen tartott egy vívótanfolyamot egy másik iskolában.

VM: Tizennégy évesen… Olyan későn? Ma egy tizennégy éves már kiégett…

JK: Akkoriban egy középiskolás nem járhatott egyesületbe.

MP: Akkoriban nem volt az, hogy a gyerekeket sorba állították, és hónapokig csak lábmunkáztak, mert a gyerek megunja és otthagyja az egészet.

RI: Azután mentem a mesterem, a Szepi bácsi (*Hatz József, A szerk.*) után a 'Tromosba, '56-ig ott voltunk.

VM: Hány mestere volt?

RI: Először Gellért Józsi bácsi és Nagy Árpi bácsi volt, nagyon röviden, aztán kerültem Szepi bácsihoz. Látta, hogy „nagy tehetség van itten" és megkaparintott. Amikor a végén kiment Algírba edzőnek, akkor kerül-

tem Fülöp Mihályhoz és a végén Simonyi Lajoshoz, de ők már nem voltak olyan jó edzők, mint Szepi bácsi. Fülöp Misi rettenetesen lelassított. Mondtam neki: Misikém, nem lesz így jó, mire ő: „Majd, majd, a vébé előtt felgyorsítalak…"

SDL: Fülöp Misi olyan puhán vívott…

JK: …nagyon kinyújtotta magát. Jól indított, és hosszú kitörései voltak. Őt nem vették fel a TF-re, mert nem tudta berúgni a labdát a kapuba.

MP: Amikor elkezdett vívni, elzavarták, hogy tehetségtelen.

SDL: Csodájára jártak, annyira szorgalmas volt. A mamáján gyakorolta otthon a dobott hátszúrásokat.

MP: Én arra emlékszem, hogy az '59-es magyarországi vébén emelt páston vívott a D'Oriolával, aki csak nézte, hogy honnan kapta a szúrásokat a hátára.

RI: Egyszer a Balaton-bajnokságra úgy készültem – Almádiban voltunk –, hogy én is vittem szúrópárnát magammal, édesapám fölszögelte egy fára, és azon gyakoroltam. Hát igen, a szorgalomnak meg is van az eredménye.

VM: Mennyit edzettek naponta?

RI: Délelőtt és délután volt az edzés.

SDL: Tatán, amikor még kevés volt a gép, úgy edzettünk a fiúkkal, rohantunk le, hogy mi köthessünk be a gépbe. Meg tovább ott maradtunk. '55-től volt már gép. '55-ban nyertem világbajnokságot, és nem nyertem volna meg, ha nincs gép.

VM: Gyerekkoromban azt láttam, hogy kardban és tőrben a zsűri vív. Ha azt állapítom meg, akkor ő nyer, ha azt állapítom meg, akkor a másik nyer. Nagyon szubjektív.

MP: Teljesen az volt.

JK: Még utána is nagyon sokáig az volt, amikor a villanytőrrel mindkét oldalon volt találat.

VM: Párbajtőrben éppen ez a jó, ha meggyullad, akkor meggyullad. Milyen volt a felszerelés akkoriban?

SDL: Szörnyű. Kefével kellett kimosni a vastag lenvászon vívóruhát – mosógép akkor még nem volt. Kemény volt és ronda, nem olyan fess, mint a mai ruhák.

JK: Fehér úr volt, aki jött próbálni…

RI: …olyan nadrágot varrt, hogy nem lehetett benne kitörni, mondtuk neki, toldjon már bele, mert szétszakad a nadrág.

VM: És a markolat? Volt olasz markolat?

MP: A Lidi olasszal, én pedig a mai napig franciával vívok.

RI: Én is franciával vívtam, kénytelen voltam átállni, mert nem kaptam már olaszt. Először a franciából fabrikálták, azután átálltam a belgára, mert az közelebb állt a francia fogásához. A belga markolatot egy vékony bőrszíjjal lekötöttem a csuklómhoz, és akkor nem tudták egy erősebb ütéssel kiverni a kezemből. A végén volt egy hurok, azt ráhúztam az ujjamra, és lehetett tekerni. Mondták is, hogy vágjak le belőle egy métert legalább, mert akkor gyorsabban megy a tekerés (*nevetés*).

JK: Én olasszal kezdtem és később franciával folytattam.

SDL: Én végig franciával vívtam, még most is, amikor elindultam a veterán Európa-bajnokságon.

VM: Mi volt a legnagyobb élmény, a legnagyobb találat? Nem kifejezetten arra gondolunk, amikor közlik az emberrel, hogy olimpiai bajnok, mert az természetes, hanem simán vívás közben.

RI: A hetvenes évek közepén volt egy nemzetközi verseny és fantasztikusan ment, úgy, hogy csak közbeszúrásokat csináltam, annyira éreztem a pengét és annyira élveztem.

VM: Egymás cseleit ismerték?

SDL: Ismertük, és mégsem tudtuk megkerülni. Azon a versenyen, amiről mutattuk a fényképet, ott háromszor vívtunk holtversenyt az első helyért, és a harmadikban dőlt csak el, mert annyira ismertük egymást, hogy borzalmas volt.

MP: Azt tényleg rossz volt nézni, hogy mindegyiknek volt egy-egy győzelme, újra vívni…utána módosították is a szabályokat, hogy nem lehet háromszor hármas holtverseny.

RI: A tokiói aranyérem is ilyen holtversenyes vívással dőlt el, a némettől kikaptam simán, az olaszt megvertem, a Ragno-val kezdtem, őt megvertem ismét, aztán jött a német, akit pillanatok alatt lemostam négy-nullra. A Szepesi szerint harminc másodpercig tartott, nem tovább. Lidi volt a példaképem…

MP: Az sem volt kutya a csapaton, amikor Lidi vívta az utolsó asszót, és jaj, én nem is voltam bent a teremben, fogtam magam és kimentem a folyosóra, de ott is hallottam, mert a terem egyik oldalán ültünk mi, a másik oldalán pedig az oroszok, és ahonnan a taps fölcsattant, onnan tudtam, hogy hol van a találat.

SDL: Kati vívta az előttem lévő asszót, és ha nem győz, már nincs is szükség az enyémre. Akkor engem is kivittek a teremből, de fél füllel hallgattam, hogy istenien megverte.

VM: Nagy nyomás ez azért…

RI: Meg kellett csinálni a kilenc asszót…

JK: Mind a hárman egymás után úgy vívtunk, hogy mind a hárman elvesztettük, és csak 4:3-ra tudtuk lehengerelni őket *(nevetés)*.

SDL: Erre szoktuk mondani, hogy kikaptam 4:3-ra egy hajszállal, vagy leléptem 4:3-ra. Amikor a Sisovával vívtam az utolsó asszót, eltört a tőröm 3:3-nál. Imre, a mesterem fölhozott egy tőrt, kérdeztem, mit csináljak, erre azt mondta: „Mindent, csak ne azt, amit most csinálsz."

Állás, kész, rajt, elindultam és találtam azzal, amit nem szabadott volna.

RI: Épp azt mondtam, csak nem fejeztem be, hogy a Lidi volt a példaképem, mert annyira robbanékony volt, nem nézett, nem dekázott, nem lépegetett, csak

Tokyo 50 torta

- 40 dkg eper összeturmixolva
- 50 dkg mascarpone
- 4 tojásból piskóta

A piskótát megsütjük, háromfelé vágjuk. Az epret összekeverjük a mascarponéval, megkenjük vele a piskótát úgy, hogy a tetejére is jusson. Félbevágott eprekkel díszítjük.

bumm! Lépés, pengeütés, kitörés és kész.

VM: Az nagyon fontos lehet egy csapatnál, hogy a csapat egyben legyen.

JK: Régen a csapatot azért tekintették fontosnak, mert egy-egy eredményes versenyző, az egy tehetség volt. De ha egy csapat volt elöl, akkor az egész vívótársaság tehetséges, mert egy tehetség az lehet véletlen, három-négy vagy öt-hat az már nem. A csapat nagyon fontos volt, ha a kardnál a csapatot elvesztettük, abba belepusztultak. Amikor egy-egy vívó egyéniben lett eredményes, akkor baj volt, mert nem volt mögöttük senki.

VM: Van honnan nézniük a mai vívást – pici válság érzékelhető, mi lehet ennek az oka? Miközben vannak tehetséges emberek, de valahogy mégsem ugyanaz.

JK: Ennek a csapatnak volt lelke, most pedig, akik elöl vannak, egymással háborúznak. Az egyik nem beszél a másikkal, megsértődnek.

VM: Ma egy ilyen vacsora elképzelhetetlen lenne, mindenki rohan haza…

JK: A mi időnkben egyesületbe jártunk, egymással találkoztunk, fél életünket együtt töltöttük, többet aludtunk együtt, mint a férjeinkkel.

MP: Akkor még a civil életben nem jártunk össze, éppen eleget voltunk edzőtáborban, külföldön, ez már később kezdődött, amikor abbahagytuk.

JK: Tanultunk, dolgoztunk.

SDL: Ma mindenki főfoglalkozású sportoló. Kaptam tavaly a Fair play díjat, mellettem ült Hemingway úr, és amikor levetítettek pár kockát arról, hogy az IBUSZ-ban dolgoztam, nagyon kedvesen megkérdezte: „Maga dolgozott?" Fel sem merült bennünk, hogy ne dolgozzunk. Sőt, ha el voltam kérve edzőtáborba, dolgoztam, mint az őrült, hogy ne a másiknak kelljen megcsinálnia. Ha meg táborba mentünk vívni, boldogan tettük, nem munka volt, vagy teher.

VM: Mi volt a foglalkozásuk?

SDL: Én textiltechnikus végzettségű voltam és gyárban dolgoztam. Aztán marha nagy protekcióval elhelyeztek az IBUSZ-ba jegykiadónak, hogy ne kelljen kijárnom a gyárba Óbudára. Jegykiadó voltam tizennégy évig a Vörösmarty téren, szerettem, mert én is gondolatban elutaztam azokra a helyekre, ahova készítettem éppen a vasúti jegyet.

RI: Én is technikumba jártam, ruhaipariba. Úgy voltam vele,

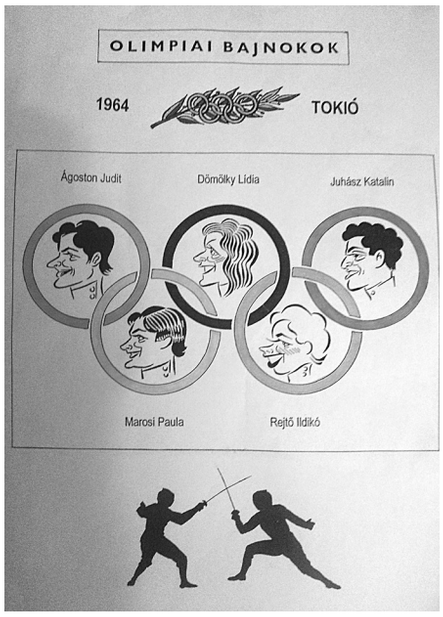

mint Lidia, a Május 1 ruhagyárban kezdtem el dolgozni három műszakban. Amikor ifjúsági világbajnok lettem, akkor a ruházati laborba kerültem, ahol már csak egy műszak volt, és lehetett edzésekre járni. Utána az Elektromos Műveknél dolgoztam az átkapcsolási osztályon. Kaptuk a számlákat, bért számoltunk tekerős gépeken, onnan kerültem át az Újpesti Dózsába, ott is a ruházati laborba, ismét egyműszakos állásba. Gyalog jártunk be, attól vagyunk jó kondiban.

MP: Érettségi után Újpesten gyárban kezdtem, mint meós (*minőségellenőrző A szerk.*), de aztán hamar megszületett a lányom, és akkor egy ideig otthon voltam. Azután átmentem a Dózsába, ott kaptam sportállást. Végigjártam a szamárlétrát, voltam anyagkönyvelő, pénztáros, főpénztáros, belső ellenőr, főkönyvelő, és végül úgy jöttem nyugdíjba, hogy én voltam az étkeztetési részleg vezetője.

JK: Hódmezővásárhelyen kezdtem vívni középiskolásként. Onnan kerültem át Szegedre, ott jártam egyetemre, vegyész szakon végeztem. '56-ban jöttem Budapestre, itt kaptam állást az Akkumulátor- és Szárazelemgyárban, fejlesztőmérnök voltam, és onnan is mentem nyugdíjba. '57-ben lettem válogatott, addig csak úgy vívogattam. Az egyetem elég nagy elfoglaltságot jelentett, mert délután laborok voltak. Az edzőm Márki Feri bácsi volt, aki később a Magaiék edzője lett. '67-ig versenyeztem, '65-ben megsérültem, a térdemet megoperálták és nem igazán jött soha rendbe.

MP: Nagyon hiányzott, mert ő volt a csapat esze.

JK: Volt kedvezményünk, amikor edzőtábor volt, ahova ki voltunk kérve. Reggel úszni mentünk, utána be dolgozni, hetente kétszer el voltunk kérve, hogy korábban jöhessünk el, de minden nap mennünk kellett dolgozni.

RI: A Katinak a sisakját kérte el Lidi, ha nem ment a vívás, mert abban van az ész.

VM: És a többiek? Mi volt a felosztás?

SDL: Ildikó volt a legtechnikásabb, Paula és Mendelényiné Ágoston Judit, aki már nem lehet itt velünk, ők voltak a megbízhatóak, én pedig a leggyorsabb voltam.

VM: Lehetett variálni az ellenféltől függően?

SDL: Igen, mert általában a németek egy stílust vívtak, az olaszok egy másikat, és aki ellenünk vívott gondban volt, mert mind a hármunk máshogyan vívott.

VM: Volt olyan helyzet, hogy egymásnak le kellett adni?

SDL: Nem szoktuk, nem is adtuk.

VM: Mondjuk egy magyar bajnokságon?

RI: A klubtársaknál előfordulhatott.

SDL: Én úgy nyertem világbajnokságot, hogy a Nyáry Magda volt az ellenfelem, én tizenkilenc éves voltam, bátor és elszánt, és megvertem. Erre mondták, hogy szégyelljem magamat, és csak

egy módon tehetem ezt jóvá, ha megnyerem a versenyt, erre megnyertem. Kicsit szégyelltem is magam utána, megszeppentem, most mi lesz.
RI: Érdekes volt, mert a Lidi ’55-ben nyert, és kikerült az olimpiára, neki akkor kellett volna olimpiai bajnoknak lennie.
SDL: A Shane, aki holtversenyben megvert a középdöntőben, azt mondta, hogy azért tudta megnyerni az olimpiát, mert a regnáló világbajnokot megverte, ettől önbizalmat kapott.
RI: Aztán jött 1960, akkor a német Helene Schmidt nyert, ’63-ban világbajnok lettem, és ’64-ben pedig olimpiai bajnok.
SDL: Érdekes, kétszer voltunk másodikak az oroszok mögött, de mindkétszer nagyon szomorúak voltunk, nem ünnepeltük magunkat, hogy ezüstérmesek lettünk.
VM: És az olimpiai bajnokság?
SDL: Egész éjjel nem aludtunk, olyan boldogok voltunk, ünnepeltük magunkat, alig vártuk, hogy a női faluból kiszabaduljunk, és a fiúkkal találkozzunk. Öten együtt mentünk ki, az autogramkérők sorfala várt, és megkérdezték, hogy az atléták vagyunk-e?
RI: Elég érdekes történet volt, amikor Tokióból hazajöttünk, és édesanyámmal bementünk a Nyugati pályaudvar melletti nagy élelmiszerboltba, ahol egyszer csak mindenki elkezdett tapsolni, valahonnan előkerítettek egy csokor virágot. Fantasztikus volt. A Köröndnél ki voltak téve a fényképeink. Pedig akkor nem volt olyan a média, mint manapság, még nem volt tévéközvetítés, úgy terjedt el.
SDL: Valahogy másfajta kapcsolat volt közöttünk is, egymás szüleivel is beszélő viszonyban voltunk.
RI: Édesanyám mindig elkísért a versenyeimre, ő készítette az albumaimat. Nekem folytatni kellene, de mivel nyugdíjas vagyok, nem érek rá. Indultam veterán Eb-n ’95-ben, amit megnyertem. Veterán világbajnokságon is 96-ban…majd negyven évvel volt később, mint a ’63-as egyéni világbajnokságom, erre muszáj volt elmennem … és megnyertem.
VM: Olyan kedves ez a társaság, és mindenki lelkes…
SDL: Gyerekkorunkban azt szoktuk mondani, hogy be vagyunk oltva vívással.

Dávid Zsófia

Marosi Paula, Sákovicsné Dömölky Lidia, Rejtő Ildikó, Juhász Katalin

Pástétom – Anekdoták a vívóvilágból

Bercelly Tibor a Helsinki olimpiáról: „…igazságtalanul húzták rám az ötödik tust…Namármost…Ezután elment a kedvem a vívástól, nem érdekelt semmi…

Nos ebben a lelkiállapotban Balogh Béla vívómester, aki 1948-ban kint maradt, odajött hozzám és arra kért, hogy a következő asszóban verjem meg tanítványát, a francia Lefevre-t. Megtudtam, hogy korábban csúnyán összevesztek… Ugyan Béla, hát hagyd a fenébe, hát látod, hogy milyen kedvem van…-mondtam neki. De Tiborkám így… kapsz tőlem két nejlonharisnyát…Na – mondtam – add ide! De akkor már szólítottak is. Lefevre-t izgalmas csatában megvertem 5:4-re. Ez az asszó megnyugtatott, és sikerült megnyernem a hátralevő ötöt is… így fordulhatott elő, hogy három magyar, Kovács Pál, Gerevich és én állhattunk fel a dobogóra… Senki sem sejthette, hogy ami engem illet, két nejlonharisnyának köszönhetem a bronzérmet. Különben talán tök utolsó leszek…”

Bridzsparti egyenes adásban
A bécsi világbajnokságon (1971) Magyarország és Svédország vívta az egyik elődöntőt, amikor is a svédek lélektani hadviselésként folyamatosan óvtak. Tudták ugyan, hogy semmi esélyük, de megpróbálták csapatunkat kizökkenteni. A negyedik óvásnál, éppen Schmitt Pál volt a pástón, aki ugyan a szabályok miatt onnan nem léphetett le, de a többiek odamehettek hozzá. És ha már mentek, nem üres kézzel, vittek magukkal egy asztalkát, meg egy pakli kártyát. Kulcsár megkeverte, Schmitt osztott. Zsolt Róbert egykori tudósítása szerint Fenyvesi egyből licitált… A nézők ünnepeltek, a vezetők rémülten figyelték az eseményeket. Aztán a svéd Edling (két év múlva egyébként világbajnok Göteborgban) odament a kártyázókhoz, és megkérdezte tőlük, „kibicelni szabad?” Több óvás nem volt, a fiúk végül a Szovjetuniót is legyőzve világbajnokok lettek. A bridzsparti eredménye sajnos nem maradt meg az utókornak.

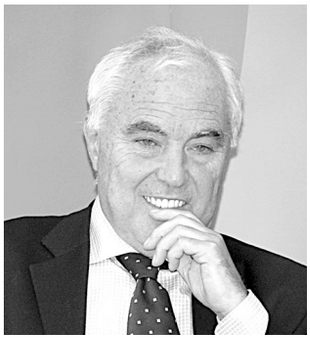

Anya csak egy van
„A mai fiatalok (1981-es fiatalokról van szó, róluk beszélt dr. Kamuti Jenő) nem nyerni akarnak, mint ahogy én annak idején, inkább utazni szeretnének, válogatottak lenni… Más a felfogás, más a hangulat.

Most, hogy jöttünk a szerkesztőségbe, a Somogyi Béla utcában eszembe jutott: menynyire lestük a Népsport hasábjaim kollégáink külföldi eredményeit… Fülöp Miska például beöltöztette az édesanyját, maszkot nyomott a fejére, és órákon át gyakorolt otthon az edzés után…”

Komlói tízek klubja

Történet

A komlói vívás története az ötvenes és a hatvanas évek fordulóján kezdődött, amikor a helyi gimnázium egy tanára vívószakkört indított, amely egyesületi háttér hiányában hamar megszűnt. 2005 szeptemberében a pécsi PEAC komlói illetőségű edzője, Csontos Gergely indított egy vívócsoportot, amely a helyi DÖKE nevű egyesület szakosztályaként működött. A létszámhiány a kezdetektől fogva végigkísérte a komlói vívók életét, először 2007 őszén kellett két hónapos kényszerszünetet tartani, mivel elfogytak az edzésre járók. 2009 januárjában a vívók átigazoltak az előző évben alakult, a település középkori nevéről elnevezett Villa Complov SC-be. 2011 elejéig folytatódtak itt az edzések, majd ismét a létszámhiány szólt közbe: a versenyeken egyre jobban szereplő utánpótlás-vívóknak erős edzőpartnerekre volt szükségük, valamint a körülmények sem voltak ideálisak, így a komlói vívók, edzőjükkel együtt Pécsett, a PEAC-ban folytatták munkájukat, ahová az év közepén át is igazoltak. Két év múlva jött el az újabb, és eddig utolsó változás a komlói vívók életében. Edzőjük felhagyott a pécsi, és egyben a versenyszerű edzősködéssel, így 2013 márciusától újra Komlón folytatódik a történet, heti egy edzéssel, szabadidős jelleggel.

Versenyzés, szabadidős vívás

A komlói vívás alapvetően utánpótlás nevelés céljából indult, párbajtőr fegyvernemben, bár a szabadidős, felnőtt vívók is helyet kaptak a csoportban. Ez a 2013-as „hazaköltözéskor" változott meg, ettől kezdve a Villa Complov SC edzésein a hobbivívás az elsődleges cél. Aki versenyeken kíván indulni, az a pécsi PEAC színeiben teheti meg, ezt a két szakosztály közötti szóbeli megállapodás teszi lehetővé. A versenyzői időszak legjobb eredményei között említhető Darvasi Tamás gyermek (U13) OB-n elért bronzérme, valamint gyermek és újonc (U14) Olimpici viadalokon elért 1. és 3. helyezései, vidékbajnoki címei. Árpás Dávid a III. korcsoportos (U13) országos diákolimpián ért el 3. helyezést.

Vívóversenyek Komlón

Nemcsak a komlói vívók jártak versenyekre, a vívóversenyek is „házhoz jöttek", alkalomadtán. 2009-ben gyermek és újonc párbajtőrözők léptek pástra a városban, 2010-ben bambi (U12) és felnőtt párbajtőrversenyeken, 2012-ben pedig felnőtt párbajtőr viadalon és III. korcsoportos országos kardvívó diákolimpián mérették meg magukat a Komlóra látogató pengeforgatók.

Helyszínek

A komlói vívás sokáig igen nehéz körülmények között működött, különösen az edzések helyszíneit tekintve. A vívók kezdetben a városi sporttelep erősen leromlott állagú futófolyosóján kaptak helyet, majd amikor onnan menniük kellett, egy helyi általános iskola kis tornaszobájában folytatták munkájukat. Az intézmény fél év múlva megszűnt, de a vívók maradhattak: az egykori iskolai tornatermet vívóteremmé alakították, viszont mostoha körülmények között kellett dolgozniuk: télen sokszor nulla fokban, málló falak között folytak az edzések. A Pécsről való visszatérés után végre méltó helyen, a város központjában található általános iskola tornatermében találtak otthonra a város vívói.

Anyagi háttér

A komlói vívás anyagi hátterét a korábban havi, jelenleg edzésenként, a tagok által fizetett hozzájárulás és a nagyjából az egyesület fenntartási költségeit fedező, csekély városi támogatás adja, egyfelől. Másfelől a helyi Rati Kft. által évek óta biztosított szponzori támogatás teszi lehetővé, hogy a szakosztály minél több saját felszereléssel szerelkezzen fel, ami lehetővé teszi, hogy a vívóknak a fegyveren kívül nem szükséges más felszerelés beszerzése.

Jelen

Jelenleg tíz fő alkotja a komlói vívók kis csoportját. Közöttük megtalálható a 11-12 éves, kezdő pengeforgató és a korábban versenyszerűen sportoló 15-17 éves éppen úgy, mint a vívással felnőttként ismerkedő szabadidős vívó. Komlón továbbra is a párbajtőrvívás fortélyait sajátíthatják el az érdeklődők, de igény esetén a másik két fegyvernem alapjaiba is betekintést nyerhetnek.

Széttárt karok

Volt egy példaképem, illetve a szüleimnek. Mikor azt mondták, hogy menjek vívni, tíz éves voltam, azért egy kicsit ártatlanul, vagyis inkább értetlenül álltam a téma előtt, hogy hát… Nagyothallóan? Apukám azzal magyarázta, hogy igen! És igen, az fejleszti a hallást és az önbizalmat, emlékszem, anyukám meg azt mondta erre, hogy igen. Rejtő Ildikó olimpiai bajnok lett nagyothallóan…

Így kezdődött… Lett egy példaképem. Azt azért sose gondoltam volna, hogy egyszer beszélek vele, sőt, jól is érzem magam vele, és személyesen mondhatom meg neki, hogy ő a példaképem a mai napig.

2014 májusában találkoztunk olimpiai aranyuk ötvenedik évfordulóján (amit Tokióban nyertek), és ez volt a fő témaköre a találkozónknak. Operatőrt is vittünk magunkkal, hogy megörökítsük beszélgetésünket a csodálatos „négyesfogattal", mert sajnos az ötödik nem lehetett már velünk, de természetesen szóban jelen volt, hiszen róla is meséltek.

Epertorta, pezsgő, hideg falatkák, meg minden csodafinomság. Sákovicsné Dömölky Lidia lakásában!… Mind a négy fő, hihetetlen élmény. Úgy éreztem magam, mint egy mesében, ahol kislányként hallgatom a nagyokat. Rájuk csak felnézni lehet. De most maradok Rejtő Ildikónál. Az első látvány az volt, hogy Lídia lakása előtt gyülekezünk – ott kezdődött a felvétel. Aztán jött a lift, és szinte kiesett – természetesen nevetve – Ildikó. Ugyanis túl nagy lendülettel nyitotta a liftajtót. Bemutatkoztunk. Mindenki mindenkinek, aztán bementünk a lakásba. Mindenki zavarban volt, hiszen nem egy szokványos találkozó volt ez. Tudtuk ugyan kik ők, de valójában nem ismertük őket, ugyanígy fordítva. Hogy lazítsunk a feszélyezett hangulaton, elkezdtük nekik dedikálni a vívókönyvet, amit rögtön el is rontottunk, mert Tibi belefirkált a könyv közepére, ahova több szöveg már nem is fért, aztán a szöveget rontottuk el, aztán az egészet, és innentől már jött újra a röhögés. Kaptak legfrissebb vívómagazint is, és jöhetett a fényképezkedés. Körbeültük az asztalt, meséltek, meséltek és elrepítettek minket ötven évvel ezelőttre, ami ugyan nem volt más, mint most, mármint maga a vívás. mert ugye az kortalan. Aztán jött a ki mit csinál, mit csinált stb. stb. Végül szoba jött a műtétem. (Most márciusban műtötték a fülemet, kaptam egy implantátumot, ami röviden annyi, hogy belém ültettek egy elektródát, furkáltak a koponyámban, és egy mágnest is beleraktak a bőr alá, ami egy külső egységgel működik úgy, hogy a külső egység rátapad a … de hagyjuk, bonyolult. Mindenesetre én kaptam Magyarországon az első olyan külső egységet, ami nem is látszik, mert a hajam eltakarja.)

Szóval témánál voltunk, és akkor Ildikó elmesélte, hogy az egyik fülére 40 százalékban hall, a másikra meg semmit. Hallókészülékkel él, de nem lehet észrevenni. Mindent lát és mindent hall, semmiben sem különbözik a „normál" emberektől – beszélünk itt normálról, amikor tökéletes ember nem is létezik.

Mesélte, hogy a „kész", „ rajt"-nál mutatták – amit amúgy is kell –, kézzel. Nálam is ez történt. (Széttárt kar a kész, aztán meg összezárt nyújtott kar a rajt, de ezt minden vívó tudja.)

Tovább oldódott a hangulat, és már ő tanított engem arra, hogyan kell az okostelefont kezelni, utána kiderült, hogy mind a ketten bikák vagyunk! Ő május tizenkettediki, én május hatodikai vagyok. Komolyan mondom, mintha egy hasonmásomra leltem volna, teljesen beleszerettem – már haza se akartam jönni. De miután úgy volt, hogy eljön velünk szerzőtársam, Zsófi apukája, Dávid Sándor – aki sajnos nem tudott eljönni, és el szeretett volna ugyancsak jönni másik szerzőtársam, Tibi barátja, Farkasházy, ezért azzal váltunk el, hogy megismételjük ezt a vendégséget velük együtt.

Végül kérték tőlem a fényképeket emailben. Válaszában Ildikó azt írta, hogy ő is nagyon jól érezte magát, ezért aztán nála lesz a következő találkozó.

Nagyon boldog vagyok, hogy találkozunk még, és azóta folyamatosan noszogatom őket, hogy jöjjenek vívni. „Így fáj a térdem, meg úgy a mittudomén", „de ez nem kifogás, az UTE vívóteremben vannak kerekesszékek"… Azt hiszem, felcsillant a szemük…

Néha, amikor nézem a vívóteremben és a versenyen a gyerekeket, elgondolkodom azon, hogy biztosan van, volt, lesz mindenkinek egy-egy olyan példaképe, aki miatt elkezdi, vagy folytatja, vagy csak egyszerűen felnéz rá ezért, azért vagy amazért. És hogy ezek a dolgok mennyire meg tudják változtatni az ember életét! Ha lesz, van, volt egy olimpiai bajnokunk, akkor szinte törvényszerű, hogy azonnal megugrik a vívás után érdeklődők száma, lásd Nagy Tímea, Szilágyi Áron, vagy amikor itthon rendezték a vívó világbajnokságot… A gyerekeket meg a hozzájuk közelebbi korcsoport tudja hajtani, mint például a mostani nagy sikerekben gazdag junior Eb volt. Sohasem lehet tudni, néha az ember maga sincs tisztában azzal, hogy megváltoztatja egy ember életét.

Ezt tette velem Rejtő Ildikó, amiért a mai napig hálás vagyok neki. Köszönöm, Ildikó!

Gáborján Rita

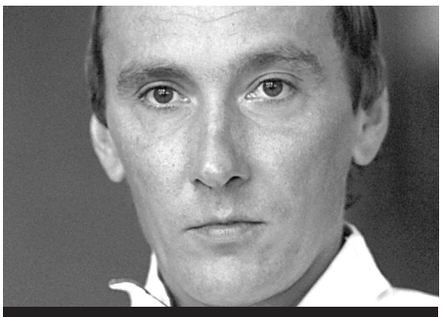

Gedővári Imre (1951–2014)

A május 22-én, 62 éves korában elhunyt olimpiai bajnokra, többszörös világbajnok kardvívóra, az UTE és a Vasas sportolójára, a szövetség egykori titkárára, az Újpesti TE legendás elnökére legméltóbban talán Szekeres István szöuli olimpiáról írott cikkének egyik részletének felidézésével tudunk megemlékezni.

„És már 8:4-re vezetett a szovjet csapat. Az ellenfél energikusabb, gyorsabb, pontosabb volt. Lényegében minden veszve látszott már. Akkor jött a fordulat. Nébaldot le kellett cserélni. Bejött Csongrádi, és 5:3-ra megverte Mindirgaszovot. Aztán Szabó 5:2-re Burcevet, majd Bujdosó is 5:2-re Pogoszovot… És már ott tartottunk, hogy ha Gedővári megveri Alsant, megvan az olimpiai bajnoki cím, hiszen a nagy hajrában a találatarány is kedvezően alakult.

Ez valóságos hősköltemény, szárnyalt fel akkor a lelkünk. Később Nébald prózai magyarázatot adott:

– Ilyen nagy hátrány esetén elsősorban az dolgozik az emberben, nehogy az ő csörtéje hozza meg a vereséget. Inkább tehát a félelem hajtja az embert.

Gedővári ellen Alsan már 3:1-re vezetett. Aztán a magyar kardvívó 4:3-ra fordított. Utána lett 4:4. A sorsolás Alsannak kedvezett, ő kapta először a kedvezményezettséget, és élt is vele. Aztán Gedővári is a sajátjával. Egyetlen találatra maradt a döntés. És ebbe az egyetlen találatba a döntőben még nyeretlen Gedővári Imre belevitte hosszú és szép pályafutásának minden tapasztalatát, minden szerzett tudását.

Huszonkét óra három perckor aztán megszületett a döntő találat, megszületett a magyar sport kilencedik szöuli aranyérme! A pást közepén hatalmas halomban, egymás hegyén-hátán ünnepelt, kiabált, ölelte egymást az összes magyar."

(Népsport 1988. szeptember 30.)

Eredmények

FELNŐTT

Női tőrcsapat Európa-bajnokság, 8 induló. Végeredmény: 1. , 2. , 3. Franciaország, …**5. Magyarország** (Jeszenszky Szilvia, Knapek Edina, Kreiss Fanny, Varga Gabriella).

Női kardcsapat Európa-bajnokság, 9 induló. Végeredmény: 1 Oroszország, 2. Franciaország, 3. Ukrajna, **4. Magyarország** (Garam Nóra, Márton Anna, Várhelyi Anna, Várhelyi Kata).

Női párbajtőr egyéni Európa-bajnokság, Strasbourg, 72 induló. Végeredmény: 1. Del Carretto (olasz), 2. Candassamy (francia), 3. Jacques (francia) és Gherman (román), **5. Szász Emese**, … 28. Antal Edina, … 30. Révész Julianna, …53. Tóth Hajnalka.

Női párbajtőr egyéni Grand Prix, Havanna, 117 induló. Végeredmény: 1. Hao (kínai), 2. Hurley (amerikai), **3. Szász Emese** és German (román), …52. Révész Julianna.

Női párbajtőr Világkupa-verseny, Rio de Janeiro, 125 induló. Végeredmény: 1. Rembi (francia), **2. Szász Emese**, 3. Szun (kínai) és Kolobova (orosz), …27. Antal Edina, …65. Budai Dorina, …72. Révész Julianna, …95. Tóth Hajnalka.

Női párbajtőrcsapat Világkupa-verseny, 19 induló, Rio de Janeiro. Végeredmény: 1. Franciaország, 2. Kína, 3. Olaszország, …**8. Magyarország** (Budai Dorina, Révész Julianna, Szász Emese, Tóth Hajnalka).

Női párbajtőr szatellit verseny, Split, 26 induló: 1. Boone (holland), 2. Caran (szerb), **3. Várnai Vivien és Babinszki Dorottya**, …7. Zavoda Dóra, …10. Sárkány Barbara, …15. Fedor Tamara, …17. Pártos Zsófia.

Női tőr nemzetközi verseny, hazai válogató, Göppingen, 106 induló. Végeredmény: 1. Kreiss Fanni, 2. Samsonova (orosz), **3. Varga Gabriella** és Lupkovics Dóra, 10. Jeszenszky Szilvia, 11. Varga Katalin, …20. Nattán Sarolta, …23. Balogh Orsolya, 24. Kondricz Kata, …29. Orosházi Csilla, 30. Papp Petra, …32. Gólya Fruzsina, …37. Oravecz Barbara, …77. Takács Anna, …89. Loboda Viola.

Férfi kard egyéni Európa-bajnokság, 59 induló. Végeredmény: 1. Jakimenko (orosz), 2. Resetnyikov (orosz), **3. Gémesi Csanád** és Ibragimov (orosz), …10. Szilágyi Áron, …16. Szatmári András, …31. Decsi Tamás.

Férfi kardcsapat Európa-bajnokság, 12 induló. Végeredmény: 1. , 2. , 3. , …6. Magyarország (Decsi Tamás, Gémesi Csanád, Szatmári András, Szilágyi Áron).

Férfi tőrcsapat Európa-bajnokság, 14 induló. Végeredmény: 1. Franciaország, 2. Olaszország, 3. Oroszország, …**7. Magyarország** (Dósa Dániel, Németh András, Szabados Gábor, Szabados Kristóf).

Férfi párbajtőr egyéni Európa-bajnokság, Strasbourg, 89 induló. Végeredmény: 1. Rédli András, 2. Pizzo (olasz), 3. Heinzer (svájci) és Lucenay (francia), …20. Boczkó Gábor, …29. Szényi Péter, …37. Somfai Péter.

Rédli Európa csúcsán

(Hunfencing): Pályád eddigi legnagyobb egyéni sikerét érted el, nagyszerű vívással! Gratulálunk! Miben különbözött ez a verseny a korábbiaktól?

Talán abban, hogy végig rendkívül koncentrált tudtam maradni, kizártam a külső körülményeket. Amit elterveztem, azt végig is tudtam vinni, mindig igyekeztem csak a következő asszóra koncentrálni. Úgy érzem, olyan ágon mentem végig, ami megér egy Európa-bajnoki aranyat! Képesnek tartottam magam erre a sikerre. És köszönöm a Mesteremnek, illetve az egész stábnak a mai segítséget, csapatmunka volt ez a siker!

Férfi párbajtőrcsapat Európa-bajnokság, 17 induló. Végeredmény: 1. , 2. , 3. , …**7. Magyarország** (Boczkó Gábor, Imre Géza, Rédli András, Somfai Péter).

Férfi párbajtőrcsapat Világkupa, Buenos Aires, 22 induló: 1. Franciaország, 2. Oroszország, **3. Magyarország (Boczkó Gábor, Imre Géza, Rédli András, Somfai Péter).**

Férfi kard Grand Prix, Varsó, 135 induló. Végeredmény: 1. Mondano (olasz), 2. Hartung (német), 3. Samele (olasz) és Jakimenko (orosz), **5. Szilágyi Áron**, …23. Decsi Tamás, …36. Gémesi Csanád, 37. Szatmári András, …52. Gémesi Bence, …57. Iliász Nikolász.

Férfi kardcsapat Világkupa-verseny, Athén, 25 induló. Végeredmény: 1. Németország, 2. Olaszország, 3. Oroszország, …**5. Magyarország** (Decsi Tamás, Gémesi Csanád, Szatmári András, Szilágyi Áron).

Férfi párbajtőr Grand Prix, Bern, 177 induló. Végeredmény: 1. Park (koreai), 2. Robeiri (francia), 3. Jerent (francia) és Ito (japán), …**6. Rédli András**, …21. Imre Géza, …37. Boczkó Gábor, …46. Szényi Péter, …72. Somfai Péter, …120. Peterdi András.

Férfi kard Világkupa-verseny, Athén, 168 induló. Végeredmény: 1. Szilágyi Áron, 2. Kim (koreai), 3. Resetnyikov (orosz) és Jakimenko (orosz), …14. Iliász Nikolász, …35. Gémesi Csanád, …51. Szatmári András, …54. Decsi Tamás, …65. Nagy Pál, …81. Gáll Csaba, …94. Puy Sebestyén, …116. Nagy Zsolt, 117. Csaba Márton Bence, …121. Ravasz Etele, …130. Gémesi Bence.

KEREKESSZÉKES

Kerekesszékes női tőr egyéni Európa-bajnokság, A kategória, 18 induló: 1. Krajnyák Zsuzsa, 2. Jefimova (orosz), **3. Juhász Vera** és Morkvics (ukrán), …**6. Hajmási Éva**.

Kerekesszékes női kard Európa-bajnokság, A kategória, 14 induló: 1. Morkvics (ukrán), 2. Burdon (lengyel), 3. Kuramsina (orosz) és Trigilia (olasz), …**6. Hajmási Éva**, …8. Veres Amarilla.

Kerekesszékes női párbajtőr Európa-bajnokság, A kategória, 15 induló: 1. , 2. , **3. Juhász Veronika** és Gorlina (ukrán), **5. Krajnyák Zsuzsa**.

Kerekesszékes női tőr Világkupa-verseny, Lonato, 14 induló: 1. Ju (hongkongi), 2. Fan (hongkongi), **3. Hajmási Éva** és Ng (hongkongi), **5. Juhász Vera**.

Kerekesszékes női párbajtőr Világkupa-verseny, Lonato, 9 induló: …**7. Juhász Vera**.

Kerekesszékes női kard Világkupa-verseny, Lonato, 12 induló: 1. Fidrych (lengyel), 2. Triglia (olasz), **3. Hajmási Éva** és Mogos (olasz), …6. Veres Amarilla.

Kerekesszékes férfi tőr Európa-bajnokság, A kategória, 21 induló: 1. Osváth Richárd, 2. Pender (lengyel), 3. Tokatlian (francia) és Lemoine (francia), …18. Horváth Gábor.

Kerekesszékes férfi kard Európa-bajnokság, A kategória, 27 induló: 1. Noble (francia), **2. Osváth Richárd**, 3. Demcsuk (ukrán) és Pilarinosz (görög), …16. Tarjányi István.

Kerekesszékes férfi tőr Világkupa-verseny, Lonato, 23 induló: 1. Osváth Richárd, 2. Gilliver (brit), 3. Betti (olasz) és Macri (olasz).

A bajnok: Osváth Richárd

Kerekesszékes férfi kard Világkupa-verseny, Lonato, 24 induló: 1. Noble (francia), **2. Osváth Richárd**, 3. Cseong (hongkongi) és Lemoine (francia).

VETERÁN

Veterán Európa-bajnokság, Porec. 150 év feletti csapatok versenye. Férfi tőrcsapat: …9. Magyarország. **Férfi kardcsapat:** …4. Magyarország. **Férfi párbajtőrcsapat:** …6. Magyarország. **Női tőrcsapat:** …5. Magyarország. **Női kardcsapat:** …5. Magyarország. **Női párbajtőrcsapat:** …4. Magyarország.

195 év feletti csapatok versenye. Férfi tőrcsapat: …**2. Magyarország** (Boros Péter, Haszszán Attila, Imreh László, Pap Jenő, Szentkirályi István). **Férfi párbajtőrcsapat: 1. Magyarország** (Erdős Gábor, Imreh László, Pap Jenő, Marczali László, Szentkirályi István). **Férfi kardcsapat:** …**3. Magyarország** (Buday György, Hámori Jenő, Nagy Zsolt, Urbán Péter).

JUNIOR

Női tőr U23-as európai körverseny, Brno, 34 induló: 1. Tripapina (orosz), 2. Jelesina (orosz), **3. Balogh Orsolya** és Pirijeva (orosz), …17. Kondricz Kata, …20. Oravecz Barbara, …24. Loboda Viola, …26. Lupkovics Dóra, …28. Papp Petra.

ÚJONC

Leány tőr országos bajnokság: 1. Tomka Ivett (MTK), 2. Pöltz Anna (MTK), 3. Hajas Nóra (TÖREKVÉS)

Leány tőr csapatbajnokság: 1. Terézváros (Fekete Hanga Barbara, Zsoldosi Karolina, Hegyes Kitti)

Leány kard országos bajnokság: 1. Pusztai Liza (BVSC), 2. Széplaki Virág Zsófia (UTE), 3. Kaliszky Lilla (KÁRPÁTI)

Leány kard csapatbajnokság: 1. UTE I. (Széplaki Virág Zsófia, Kotán Adrienn, Felföldi Kata Zsófia)

Fülöp Mihály leány tőr egyéni verseny: 1. Hajas Nóra (TÖREKVÉS), 2. Tomka Ivett (MTK), 3. Hanzl Lilla Zsófia (GEAC)

Fiú tőr országos bajnokság: 1. Korom Erik (TÖREKVÉS), 2. Nedeljkovic Mateja (UTE), 3. Beke Vince (TÖREKVÉS)

Fiú kard országos bajnokság: 1. Milassin Mór (NTE 1866), 2. Mogyorósy Márton (KVSE), 3. Baaken Mátyás (KVSE)

Fiú kard csapatbajnokság: 1. KVSE (Baaken Mátyás, Kovács Marcell Béla, Mogyorósy Márton)

Fiú tőr csapatbajnokság: 1. UTE (Nedeljkovic Mateja, Frommer Harrison, Bernát Máté)

Fülöp Mihály fiú tőr egyéni verseny: 1. Nedeljkovic Mateja (UTE), 2. Beke Vince (TÖREKVÉS), 3. Flores-Henriquez Patrik (BUDAVÁRI)

SERDÜLŐ

Leány tőr országos bajnokság: 1. Hajas Nóra (TÖREKVÉS), 2. Nagy Anasztázia (UTE), 3. Szántay Anna (BHSE)

Leány tőr csapatbajnokság: 1. MTK, 2. TÖREKVÉS, 3. BHSE

Leány kard csapatbajnokság: 1. UTE (Széplaki Virág Zsófia, Kotán Adrienn, Felföldi Kata Zsófia)

Leány kard országos bajnokság: 1. Bérczy Dorottya (BVSC), 2. Pusztai Liza (BVSC), 3. Balogh Zita (BVSC)

Fiú kard országos bajnokság: 1. Rajkai Boldizsár (MTK), 2. György Lehel (UTE), 3. Mogyorósy Márton (KVSE)

Fiú kard csapatbajnokság: 1. VASAS (Fehér Balázs, Fekete Giorgio, Tóth Benedek)

Fiú tőr országos bajnokság: 1. Mendrey Tamás (SZIGETSZENTMIKLÓSI TE), 2. Nedeljkovic Mateja (UTE), 3. Korom Erik (TÖREKVÉS)

Fiú tőr csapatbajnokság: 1. TÖREKVÉS, 2. SZSZM 1, 3. BHSE

GYERMEK

Fülöp Mihály leány tőr egyéni verseny:1. Horváth Lilla (BHSE), 2. Nekifor Erika (TÖREKVÉS), 3. Guba Bibor (BHSE), Tóth Jázmin (MTK)

Leány kard országos bajnokság: 1. Pusztai Liza (BVSC), 2. Nagy Valentína (BVSC), 3. Mádé Réka (NTE 1866)

Leány kard csapatbajnokság:1. MTK (Rajkai Boróka, Báthory Kata, Fenyősi Zita)

Fiú kard országos bajnokság: 1. Kaiser Balázs (UTE), 2. Baaken Mátyás (KVSE), 3. Dobó Ádám (NTE 1866)

Fiú kard csapatbajnokság: 1. BVSC (Fröhlich Bálint, Sváb Zoltán, Sárdi Zoltán)

Fülöp Mihály fiú tőr egyéni verseny 1. Tóth Gergely (TÖREKVÉS), 2. Szemes Gergő (KRVSE), 3. Flores-Henriquez (BUDAVÁRI), Szántay Benedek (BHSE)

Gémesi Csanád és Navarrete József

Lapzártakor érkezett:

Kedves Vívótársak! Örömmel tájékoztatlak Benneteket arról, hogy a 2014. évi Veterán Világbajnokság október 21–26-ig Debrecenben kerül megrendezésre.

Erről tegnap délután Csampa Zsolt, az MVSZ elnöke személyesen adott tájékoztatást a Veterán Bizottság ülésén, melyen részt vett Polgár Pál főtitká r is. Az új helyszínt a FIE is jóváhagyta, így már semmi nem állhat útjába egy kiváló hazai rendezésű világbajnokság lebonyolításának!!!

Bizottságunk részéről Csák Attila (Csacsi) veterán szövetségi edző (kapitány) vesz részt a VB szervezésében, illetve tartja a kapcsolatot a szövetséggel.

Mindenkinek köszönjük a támogatást és a segítséget :)

A tegnapi megbeszélésen felvetődött, hogy a várhatóan népes magyar csapat Debrecenben egy helyen lakjon, ennek előkészítése érdekében kérlek Benneteket, hogy előzetes részvételi szándékotokat a jövő hét végéig jelezzéstek felénk, hogy a csapat létszámát hozzávetőlegesen meg tudjuk határozni.

Mindenkinek kellemes pihenést a hétvégére és az indulóknak jó felkészülést az elkövetkező hónapokban!

Ferdinandy Györgyi
2014. június 20.

Impresszum:
Kiadja: Hobbi Vívó Egyesület
a Magyar Vívó Szövetség égisze alatt
Szerkesztőség: 1111 Bp., Budafoki út 14.
Főszerkesztő: Dávid Zsófia
Szerkesztő: Gáborján Rita
Munkatársak: Baksa Gáspár, Szórády István Ödön
Fotók: Kreiss Gábor
Felelős kiadó: Selmeczi Tibor
E-mail: engarde@vivoterem.hu
www.vivoterem.hu
ISSN: 2064-4647 00004

PBT FENCING EQUIPMENT

A Nemzetközi Vívó Szövetség (FIE) hivatalos partnere

Szilágyi Áron
olimpiai bajnok

PBT vívószaküzlet

1139 Budapest, Teve u. 9/d

Nyitva tartás: Hétfő-Péntek 10.00-18.00
Szombat 10.00-13.00

Tel./Fax: (06-1) 3290-683
E-mail: pbtbolt@vivas.hu
www.vivas.hu

PBT® FENCING